

Setkání s A. S. Puškinem - Nohavica, Jarek

- Ami E7 Ami
1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
C G C
každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
A7 Dmi G Ami
[: a líto mi je, že už nikdy se nepotkám s Puškinem,
E7 Ami
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :]
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
[: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :]
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
[: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :]
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
[: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :]
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
[: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :]